

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Š. - O.**, miesto podnikania D.Z., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. G.M.P. proti žalovanému: **1/ M., s.r.o., R.K.**, IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. J.K.B., žalovanému **2/ W., spol. s.r.o., N.Ž.**, IČO: X., zastúpeného advokátom Mgr. M.D.Ž., **o zaplatenie 116 953 Sk s príslušenstvom**, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 15. októbra 2008, č. k. 16Cob/78/2008-193, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie žalobcu sa **o d m i e t a**.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému 1/ na účet právneho zástupcu trovy dovolacieho konania v sume 176,06 Eur.

Žalovanému 2/ sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd v Prievidzi rozsudkom z 11. marca 2008, č. k. 4Cb/15/2006-145 žalobu zamietol. Súčasne uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému 1/ trovy konania vo výške 66 071 Sk a žalovanému 2/ trovy konania vo výške 33 882,30 Sk, tiež žalobcovi uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 784 Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca sa návrhom domáhal zaplatenia 116 953 Sk spolu s 13% úrokom z omeškania zo sumy 58 476,50 Sk od 26.7.2005 až do zaplatenia a zo sumy 58 476,50 Sk od 29.9.2005 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že na základe dohody vykonal žalobca opravné práce na paletách,

za vykonané práce však neboli zaplatené faktúry č. 24/2005 zo dňa 11.7.2005 na sumu 58 476,50 Sk a č. 27/2005 zo dňa 14.9.2005 na sumu 58 476,50 Sk.

Podľa ust. § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný. Žalobca tvrdil, že žalovanému v 2/ rade zapožičal 840 ks paliet v novembri 2004, pričom išlo o zapožičanie paliet bez odplaty. Súčasťou dohody o započítaní bolo, že žalobca požičia žalovanému v 2/ rade opravené palety a že následne budú žalobcovi vrátené poškodené palety, pričom termín vrátenia paliet nebol dohodnutý. Rovnako nebola dohodnutá ani odplata za požičanie paliet. Podľa žalobcu je žalovaný v 2/ rade, keďže ani na jeho výzvu nevrátil palety, povinný zaplatiť cenu paliet a žalovaný 1/ je povinný tak urobiť spoločne a nerozdielne s odporcom 2/, keďže vstúpil do vlastníckeho práva žalovaného v 2/ rade. Tvrdenie žalobcu o existencii takejto dohody (zmluvy) sa vykonaným dokazovaním nepreukázalo. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že medzi nim a žalovaným v 2/ rade vznikla iná zmluva, iný záväzkovo-právny vzťah ako zmluva o dielo. Oprava paliet je dielom v zmysle § 536 ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalovaní nenamietali, že žalobca nevykonal dohodnuté dielo, v konaní bolo preukázané, že žalovaný v 2/ rade ako objednávateľ zaplatil cenu za vykonanie diela. Táto skutočnosť medzi účastníkmi konania nebola sporná, keď so zaplatením ceny za dielo súvisia faktúry č. 53, 54, 55, 58/2004. Skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovaným v 2/ rade vznikol záväzkovo-právny vzťah, na základe zmluvy o dielo bol preukázaný žalobcom a výpoveďou svedkyne J.S.. J.S. bola v novembri 2004 zamestnancom žalovaného v 2/ rade. So zmluvou o dielo nemá nič spoločné žalovaný v 1/ rade, ktorý je právnickou osobou odlišnou od žalovaného v 2/ rade a na tejto skutočnosti nič nemení ani predaj a kúpa huteľných vecí, vrátane paliet, uskutočnená medzi žalovanými k 30.11.2004. Preto súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešným žalovaným náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vrátiť vec na ďalšie konanie.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 132 O.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď konštatoval, že tvrdenie žalobcu o existencii dohody medzi ním a žalovaným 2/ o bezodplatnom zapožičaní 840 ks paliet žalovanému 2/ sa vykonaným dokazovaním nepreukázalo, a preto jeho nárok na náhradu škody predstavujúcej hodnotu nevrátených paliet je nedôvodný. Náležite sa vyporiadal so všetkými svedeckými výpoveďami, ako aj s obsahom listinných dôkazov predložených účastníkmi a správne ustálil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o existencii iného záväzkového vzťahu medzi nim a žalovaným 2/ než zmluvy o dielo podľa § 536 Obchodného zákonníka, na základe ktorej bola riadne zaplatená oprava paliet realizovaná v rámci výmeny paliet v vhodnom počte. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalobca podaním zo dňa 14.11.2008. Poukázal na to, že súd nebral do úvahy jeho upomienky voči M., s.r.o., ani dofakturovanie dlžnej sumy. Neakceptoval žiadosť o predloženie knihy došlých faktúr. Žiadne doklady o dodaní poškodených paliet spoločnosť M., s.r.o. nepredložila. Žiada preto vypočúť skladníkov J.F. a M.N., ktorí v tom čase v spoločnosti M., s.r.o. pracovali.

Podaním z 13. augusta 2009 žalobca doplnil dovolanie v zmysle doručeného uznesenia zo dňa 30. júla 2009. Navrhol zrušiť rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 15. októbra 2008, č. k. 16 Cob/78/2008 a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Žalobca v podaní z 13. augusta 2009 uviedol, že v konaní pred Krajským súdom v Trenčíne, ako i na Okresnom súde v Prievidzi žiadal riadne zistenie skutkového stavu, aby boli vypočutí ako svedkovia J.F. ml., bytom K.K., ako aj M.N., bytom K.Š.. Uvedení svedkovia boli v tom čase zamestnancami žalovaného a palety, ktoré boli dovezené od žalobcu, osobne preberali. Ďalej žiadal, aby bola zabezpečená kniha došlých faktúr, ktorá zabezpečená v uvedenom konaní nebola. Okresný súd nevyhodnotil riadne tvrdenia svedkov, ktorí jednoznačne potvrdili, že žalovaný si palety zobral a tieto ani dodatočne nevrátil ani nezaplatil. Z toho dôvodu žalobca žiada, aby boli vypočutí navrhnutí svedkovia a pripojená kniha došlých faktúr, ktoré budú mať vplyv na ďalšie rozhodnutie. Má za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti

oporu vo vykonanom dokazovaní. Podľa § 241 ods. 2, písm. b/ O.s.p. je to dôvod na podanie dovolania.

Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie bolo podané oneskorene a nie je dôvodné. Preto žiada dovolanie odmietnuť, resp. zamietnuť.

Poukázal na to, že napádané rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa je v plnom rozsahu vecne správne, je založené na spoľahlivom zistení skutkového stavu a jeho správnom právnom posúdení, ktoré sa kreovalo v konaní vedenom v súlade so všetkými právnymi predpismi.

Vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že žalobca nemá žiadny právny titul požadovať od žalovaného 1/ zaplataenie žalovanej sumy. Žalovaný 1/ neuzavrel so žalobcom žiadnu zmluvu, na základe ktorej by bol žalobca oprávnený vystaviť žalovanému 1/ predmetné faktúry č. 24/2005 a 27/2005. Taktiež bolo preukázané, že žalovaný 1/ získal palety, ktoré používal pri vykonávaní svojej podnikateľskej činnosti. V relevantnom období kúpou od žalovaného 2/, resp. od iných subjektov ako žalobcu. Žalovaní v konaní predložili inventúrny zápis, z ktorého vyplýva, že nebol zistený žiadny schodok na paletách, z účtovných dokladov je zrejmé, že žalovaný 1/ v predmetnom období nenadobudol žiadne palety od žalobcu. Žalobca neposkytol žalovanému 1/ ani žiadne plnenie, či už na základe zmluvy alebo bez nej, za ktoré by mal žalovaný 1/ zaplatiť žalobcovi predmetnú sumu.

Žalovaný 1/ si uplatnil trovy dovolacieho konania vo výške 176,06 Eur za 1 úkon právnej služby, režijný paušál a DPH podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Žalovaný 2/ sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), najskôr skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ust. § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte v prípadoch uvedených v ust. § 238 O.s.p.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Podľa § 238 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom prípustnosť dovolania nevyslovil a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, keďže dovolací súd v tejto veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ust. § 242 ods. 1 druhá veta, ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v ust. § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), sa Najvyšší súd Slovenskej republiky neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa ust. § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné aj podľa ust. § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Dovolací súd nezistil, že by konanie pred súdmi nižších stupňov bolo postihnuté niektorou z uvedených väd.

Dovolateľ namietal v dovolaní, že žiadal v konaní pre riadne zistenie skutkového stavu, aby boli vypočutí ako svedkovia J.F. ml. aj M.N. a aby bola zabezpečená kniha došlých faktúr. Dovolateľ netvrdil, že by rozsudok odvolacieho súdu trpel niektorou z väd uvedených

v ust. § 237 O.s.p. Nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom. Platí to v plnom rozsahu aj o takom dôkaze, ktorý účastník zo svojho subjektívneho hľadiska považuje za vysoko významný. Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané, patrí výlučne súdu a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Aj v prípade, že by súd nevykonal taký dôkaz, ktorý by bol podľa účastníka spôsobilý privodiť zvrat v skorších skutkových zisteniach, mohol by mať tento jeho postup za následok neúplne zistenie skutkového stavu (vedúce k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), nie však odňatie možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ak by sa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. malo vzťahovať aj na prípady rozhodovania súdov bez vykonania náležitého dokazovania, nebola by v § 241 ods. 2 O.s.p. popri sebe (ako dva samostatné a nezávislé) dovolacie dôvody stanovená jednak skutočnosť, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 O.s.p. (viď § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), jednak skutočnosť, že rozhodnutie vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ale bol by uvedený len prvý z dôvodov. V prejednávanej veci teda súdy nevykonaním dôkazov navrhovaných žalobcom v žiadnom prípade tomuto účastníkovi nemohli odňať možnosť pred nimi konať.

To, či skutkové a právne závery založené na dokazovaní, vykonanom bez zreteľa na uvedené dôkazy boli správne alebo nie, by bolo možné v dovolacom konaní posúdiť až v prípade, že by z určitého dôvodu bolo dovolanie prípustné (ide o dôvody, ktoré síce môžu zakladať dôvodnosť dovolania, nie však jeho prípustnosť). O taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo. Z uvedeného teda vyplýva, že posúdenie, či konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, prichádza do úvahy iba vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. Obdobne to platí i vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Keďže dovolanie žalobcu nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom, resp. zaoberať sa tzv. inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ust. § 238 ods. 1-3 O.s.p. a § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok

neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému dovolací súd nepriznal náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, nakoľko mu žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli (§ 243b ods. 4 prvá veta v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Úspešnému žalovanému 1/ dovolací súd priznal náhradu trov dovolacieho konania podľa § 243b ods. 4 prvá veta v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. Trovy dovolacieho konania žalovaného 1/ pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia, a to za 1 úkon právnej služby á 141 Eur, 1x režijný paušál 6,95 Eur + 19% DPH podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004, teda trovy dovolacieho konania žalovaného 1/ činia spolu 176,06 Eur.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.